ὄρθιος. Τὰ μάτια του σπιθοβολοῦσαν.

Εἶχε χώσει τὸ χέρι του στὸν κόρφο του καὶ ἔσχιζε καὶ καταμάτωνε τὸ στῆθος του!...

Ἔξω εἶχε νυχτώσει πειά.

Οἱ δύο νέοι πολεμισταὶ μόλις ἔβλεπαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο μέσα στὴν σκηνή...

Ὁ Σίμων Βάζας συνέχισε:

— Ἡ καλύβα στὴν ὁποία μετέφερα τὴν νέα, συνέχισε ὁ Βάζας, ἦταν στρωμένη μὲ χόρτα ξηρὰ καὶ λυκοτόμαρα. Στὸ τζάκι ἔκαιγε φωτιά...

Ἐκατάλαβα πὼς ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶδα πρὸ ὀλίγου νὰ φεύγη ἦταν ὁ κάτοικος τῆς καλύβας.

Ὡστόσο ξάπλωσα τὴ νέα ἐπάνω στὸ μαλακὸ χόρτο, ἐκάθησα πλάϊ της κι' ἄρχισα νὰ τὴν κυττάζω...

Θεέ μου, πόσο ἦταν ὡραία!...

Ὅσο τὴν κύτταζα τόσο ἐγοητευόμουν. Καὶ τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς αὐτὴ μπῆκε στὸ μυαλό μου, καρφώθηκε βαθειὰ κι' ἄρχισε νὰ μὲ [illegible]ανίζη μιὰ τρομερὴ σκέψι.. Ἡ σκέψι νὰ τὴν κάνω δική μου!... Ἡ σκέψι νὰ τὴν ἀπολαύσω!...

Ἰησοῦ Χριστέ!... Ἦταν τόσο ὡραία! Ἦταν τόσο γλυκειά, τόσο γοητευτική! Ὅσο τὴν κύτταζα τόσο μὲ τυραννοῦσε ἡ σκέψι τῆς ἀπολαύσεως, ἡ ἄτιμος καὶ ἄνανδρος. Ἤμουν σὰν μεθυσμένος. Εἶχα ξεχάσει τὰ πάντα. Τὸν ἀνθρωπισμό μου, τὸ καθῆκον μου ὡς [illegible] ἐνοῦς ἀπέναντι τῆς νέας ἐκείνης, τὰ πάντα.. τὰ πάντα... Ἔνιωθα τὴ φωτιά τοῦ πόθου νὰ μὲ καίη, ἐφλεγόμουν ὁλόκληρος, εἶχα πυρετό, τὸν πυρετὸ τῆς ἐπιθυμίας!

Στὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Σίμων Βάζας ἔσκυψε τὸ κεφάλι του στὸ στῆθος του κι' ἐσιώπησε.

Ὁ Μονμορανσὺ ποὺ στεκόταν κοντά του τρομερὸς καὶ κατάχλωμος, τὸν ἅρπαξε ἀπ' τὸ χέρι καὶ τὸν ρώτησε:

— Ἔκαμες ἕνα τέτοιο ἔγκλημα; Ἀτίμασες τὴν νέα ἐκείνη; Λέγε... Δὲν ὀπισθοδρόμησες μπρὸς σ' ἕνα τέτοιο βδελυρὸ κακούργημα;

Ὁ Βάζας δὲν ἀπήντησε στὴν ἐρώτησί του. Μὲ φωνὴ ὑπόκωφη καὶ βαρειὰ εἶπε τὰ λόγια αὐτά:

— Ὅταν ἡ νέα ἦρθε στὶς αἰσθήσεις της γύρισε καὶ μὲ κύτταξε ὅπως θὰ κύτταζε ἕνας ἄγγελος τοῦ οὐρανοῦ τὸν διάβολο τῆς κολάσεως. Στὸ βλέμμα της ὑπῆρχε ἀπερίγραπτη περιφρόνησις. Εἶχα συνέλθει ἐν τῷ μεταξύ. Εἶχα μετανοιώσει γιὰ τὴν πρᾶξι μου καὶ τράβηξα τὸ μαχαῖρι μου γιὰ νὰ σκοτωθῶ... Ἡ νέα ὅμως μοῦ κράτησε τὸ χέρι καὶ μοῦ εἶπε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ ὀργή:

— Ζῆσε! Δὲν θέλω νὰ πεθάνης. Θέλω νὰ ζήσης γιὰ νὰ θυμᾶσαι πῶς εἶσαι ἄτιμος, πῶς εἶσαι καταραμένος!...

Ὁ Μονμορανσὺ δὲν μποροῦσε πλέον νὰ συγκρατηθῇ. Ἐπνίγετο... Πλησίασε τὸν Βάζα, ἔσκυψε κοντά του μέσα στὸ σκοτάδι καὶ τὸν ρώτησε μὲ φωνὴ ποὺ σφύριζε ἀπὸ λύσσα:

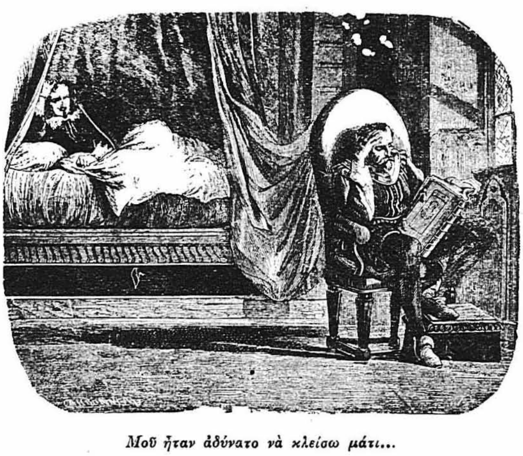

Μοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ κλείσω μάτι...

— Πεστε μου τὸ ὄνομα τῆς νέας αὐτῆς. Θέλω νὰ μάθω τὸ ὄνομά της...

— Τί σ' ἐνδιαφέρει; ψιθύρισε θλιβερὰ ὁ Βάζας.

— Τὸ ὄνομά της. Θέλω νὰ τὸ μάθω, ξανάσκουξε ὁ Βαρῶνος.

— Ἀπέθανε κι' αὐτὴ καὶ τὸ παιδὶ ποὔφερε στὸν κόσμο ὕστερα ἀπ' τὴν ἀτιμία μου. Γιατὶ θέλετε νὰ κηλιδώσω τὸ ὄνομα μιᾶς μάρτυρος;

— Θέλω νὰ μοῦ τὸ πῆτε. Θέλω νὰ τὸ μάθω. Ἔχω δικαίωμα νὰ τὸ ξέρω. Μιλῆστε μου!...

— Ἄρτεμις Βιλλανδρώ! ψιθύρισε μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἀκουγόταν ὁ Βάζας.

Ἡ γυναίκα μου! ἐμούγγρισεν ὁ Μονμορανσὺ μὲ φωνὴ πνιγμένη. Ἀ! ἄθλιε θὰ πεθάνης!...

Καὶ συγχρόνως βγάζοντας τὸ σπαθί του ὥρμησε ἐναντίον τοῦ κόμητος.

— Ἡ γυναίκα σου!... Ἡ γυναίκα σου!... Ἐτραύλισεν ὁ Βάζας κατάπληκτος, ἔντρομος, συντετριμμένος.., Τότε λοιπὸν ἐκδικηθῆτε την, σκοτῶστε με!... Σκοτῶστε με!...

— Ὄχι, ἐφώναξε ἄξαφνα ὁ Βαρῶνος, δὲν θὰ σᾶς σκοτώσω σὰν δολοφόνος. Θὰ μονομαχήσουμε. Ἐμπρός; Ξιφούλκησε! Προφυλάξου!

Ὁ Βάζας τράβηξε τὸ σπαθί του καὶ γιὰ μερικὲς στιγμὲς μονομαχοῦσαν μὲ λύσσα. Εἶχαν βγεῖ ἔξω ἀπ' τὴ σκηνή. Ἕνας ἱππότης περαστικὸς ἀπὸ κεῖ παρακολουθοῦσε ἔκπληκτος τὴν παράξενη αὐτὴ μονομαχία...

Ἔξαφνα ο Βαζας πέταξε τὸ σπαθί του φωνάζοντας:

— Ὄχι... ὄχι, δὲν μονομαχῶ. Σκότωσέ με Βαρωνε, σκοτωσέ με.., Τὸ ἀξίζω... Εἶμαι ἄτιμος...

Ὁ Μονμορανσὺ ἦταν ἕτοιμος νὰ τὸν χτυπήση. Τὸ χερι του ὅμως ἔπεσε σιγὰ-σιγὰ καὶ γυρίζοντας στὸν Βάζα τοῦ εἶπε:

('Ακολουθεῖ)

ΤΙ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

Ο ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΣ ΑΥΤΟΧΕΙΡ ΤΗΣ ΓΗΣ

Εἰς τὰ περίχωρα τῆς Πράγας στὴν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ *Λάουν*—Βάκονσε ηὐτοκτόνησε τελευταίως ἕνα παιδάκι ἐννέα ἐτῶν! Τὸ παιδὶ αὐτὸ τοῦ ὁποίου ὁ πατέρας ἦταν σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος, ἔπαιζε μὲ μερικὰ ἄλλα συνομήλικά του δίπλα στὴν σιδηροδρομικὴ γραμμή, ὅταν ἀκούσθηκε ἀπὸ μακρυὰ τὸ σφύριγμα μιᾶς ἁμαξοστοιχίας. Ὁ μικρὸς δὲν εἶπε τίποτε ποὺ νὰ κινήση τὶς ὑποψίες τῶν συντρόφων του. Ἐπλησίασε μόνον κοντὰ στὴν γραμμή, μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους, ὅπως ἄλλως τε κάνουν ὅλα τὰ παιδιὰ ἀπὸ περιέργεια ὅταν περνοῦν ἁμαξοστοιχίες.

Ὅταν τέλος ἡ ἁμαξοστοιχία ἔφθασε πολὺ κοντὰ ὁ ἐνναετὴς μικρὸς γύρισε στοὺς συντρόφους του καὶ εἶπε:—«Τώρα θὰ ἰδῆτε πῶς θὰ μοῦ κόψῃ τὸ τραῖνο τὸ κεφάλι!...»

Καὶ ἀμέσως πρὶν τοῦ σκεφθοῦν κἂν οἱ σύντροφοί του νὰ τὸν συγκρατήσουν, ἔπεσε ἐπάνω στὶς γραμμὲς καὶ τὸ τραῖνο τὸν ἀπεκεφάλισε ὅπως εἶχε προείπει καὶ ὁ ἴδιος.

Ὁ μικρὸς αὐτόχειρ εἶχε ἀπὸ καιρὸ ἐκδηλώσει τὴν πρόθεσι νὰ αὐτοκτονήσῃ...

ΟΙ ΣΕΙΡΗΝΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἡ ἀρχαία μυθολογία ἀναφέρει τὴν ὕπαρξιν θαλασσίων Σειρήνων, στὶς ὁποῖες ἐν τούτοις κανεὶς ἀπὸ τοὺς συγχρόνους δὲν ἐννοεῖ νὰ πιστεύσῃ.

Καὶ ὅμως ὑπάρχουν!...

Οἱ θαλασσινοὶ ποὺ διασχίζουν τὸν Ἀτλαντικό, ὅταν περνοῦν τὴν θαλασσα τῶν Καραΐβων καὶ πλησιάζουν τὶς ἀκτες των Ἀντιλλῶν, ἀκοῦνε μια παραξενη καὶ γλυκυτάτη συγχρονως μουσικη ποὺ βγαίνει μέσα ἀπ' τα κύματα!

Χρονια τώρα οἱ θαλασσινοὶ δὲν κατώρθωναν νὰ ἀνακαλύψουν ποιος ἦταν ὁ μυστηριώδης αὐτος τραγουδιστὴς τῶν κυματων.

Τελευταιως ὅμως ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ μυστηριώδης... ἀοιδος εἶναι ἕνα ψάρι ποὺ το ὠνομασαν το «ψάρι—γραμμοφωνο» καὶ ποὺ οἱ φυσιολόγοι πιστευουν ὅτι ἀνήκει στὸ γένος τῶν ἀκανθοπτερων.

Ἡ μουσική του ψαριου αὐτοῦ, ὅπως βεβαιουν οἱ ναυτικοὶ που την ἄκουσαν, μοιαζει συνηθως με ἦχο σουραυλιοῦ. Ἀλλα μερικες φορες νομίζει κανεὶς πως ἀκουει βιολι ἢ μαντολῖνο, ἢ την ἰδιοτυπη ἐκεινη κιθάρα που παίζουν οἱ νεγροι.

Ὅταν τύχῃ να βρίσκωνται μαζὺ πολλὰ ἀπὸ τὰ «ψαρια—γραμμόφωνα» νομίζει κανεὶς ὅτι ἀκούει μιὰ τεράστια ὀρχήστρα.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μουσικὴ αὐτὴ εἶνε παρα πολὺ εὐχάριστη στὸ αὐτί.

Τελευταίως ἐπιάσθηκε ἐπὶ τέλους ἕνα ἀπὸ τὰ παράξενα καὶ προνομιοῦχα αὐτα ψάρια. Ὅλοι οἱ εἰδικοὶ ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ τὸ περιεργασθοῦν καὶ νὰ τὸ μελετήσουν.

Τὸ ψάρι—γραμμόφωνο ἔχει στὴν κορυφὴ τοῦ κεφαλιοῦ ἕνα ἐξόγκωμα σὰν φοῦσκα, με 24 στενόμακρες τρῦπες. Τὶς τρῦπες αὐτὲς τὸ ψάρι τὶς ἀνοιγοκλείνει κατὰ βούλησιν ἐνῷ ἀναπνέει. Ἡ εἰσπνοὴ δὲ καὶ ἡ ἐκπνοή του παραγουν τὴν παράξενη μουσική.

Το περιεργο εἶναι ὅτι τὰ «ψάρια—γραμμόφωνα» εἶνε ἀκούραστα. Ἡ... συναυλίες τους διαρκουν πολλὲς φορὲς καὶ 12 ὧρες, ουδεποτε δε λιγώτερο ἀπὸ δυὸ ὧρες!...

Παρ' ὅλον ὅτι ἡ μουσική τους εἶνε γλυκειὰ καὶ εὐχάριστη οἱ ναυτικοι ὅταν τὴν ἀκοῦνε σπευδουν νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸ μερος ἐκεῖνο καὶ νὰ καταφύγουν στὸν πλησιέστερο λιμένα. Καὶ τουτο διοτι ἡ μουσικὴ των ψαριῶν αὐτῶν θεωρεῖται προαγγελος καταιγίδος.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Στὴ Σιέρρα ντὲλ Νταριὲν τῆς Κολομβίας, ἕνας Ἀμερικανὸς ἐξερευνητης ἀνεκάλυψε μιὰ λευκη φυλὴ Ἰνδῶν.

— Οἱ Ινδοι αὐτοὶ εἶνε ὡραιοτατοι, ἔχουν εὐγενέστατα χαρακτηριστικὰ καὶ μαλλια κατάξανθα.

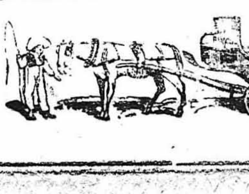

— Ἄλλοτε ἦσαν πολυάριθμοι. Οἱ Ἐρυθρόδερμοι Ἰνδοί, ὅμως δὲν τοὺς ἐχώνευαν ἀνέκαθεν καὶ τοὺς ἐξεπάστρευσαν ἄλλοτε κυριολεκτικῶς.

— Σήμερον ἐλάχιστοι ἀπομένουν ἀπὸ τὴν περίεργον αὐτὴν φυλήν.